

Verkennd booronderzoek aan de Wagenweg 9 te Purmerend
Gemeente Purmerend
Argo 160

ARCHEOLOGENBUREAU ARGO

Verkennd booronderzoek aan de Wagenweg 9 te Purmerend

Opdrachtgever: Van Riezen & Partners
Bevoegd gezag: Gemeente Purmerend
Gemeente: Purmerend
Plaats: Purmerend
Toponiem: Wagenweg 9
Onderzoeksmeldingsnr.: 4597515100
Coördinaten: N: 125.405 / 502.592
O: 125.435 / 502.578
Z: 125.416 / 502.535
W: 125.396 / 502.572
Titel: Verkennd booronderzoek aan de Wagenweg 9 te Purmerend
Rapportnr.: Argo 160
Auteur(s): J.P.L. Vaars
Illustraties: J.P.L. Vaars (tenzij anders vermeld)
Fotografie: J.P.L. Vaars (tenzij anders vermeld)
Opmaak: J.P.L. Vaars
Dataverwerking: J.P.L. Vaars
Datum uitgave: April 2018
Versienummer: 01
Autorisatie: A. Médard (Archeologenbureau Argo)
ISSN: 1879-7091

Eventuele vragen over dit rapport kunnen aan de auteur worden gesteld via onderstaand mailadres:
info@archeologenbureauargo.nl

Disclaimer:

Archeologenbureau Argo en de samensteller(s) van dit rapport kunnen niet aansprakelijk worden gesteld voor eventuele schade (direct of indirect dan wel gevolgschade) voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.
Archeologenbureau Argo betracht de grootste zorgvuldigheid bij het uitvoeren van al haar onderzoeken. De aard van archeologisch onderzoek en in het bijzonder de steekproefsgewijze benadering die inherent is aan archeologisch vooronderzoek maakt het echter onmogelijk garanties te geven ten aanzien van de resultaten van dergelijk onderzoek.

© Archeologenbureau Argo

Archeologenbureau Argo
Oud-Zaenden 2B
1506PE
Zaandam

075-6314418
info@archeologenbureauargo.nl
www.archeologenbureauargo.nl

Inhoudsopgave

1. Inleiding.....	4
2. Geo(morfo)logie, bewoningsgeschiedenis en verwachting.....	5
3. Doelstelling en methode.....	7
4. Resultaten en beantwoording onderzoeksvragen.....	8
5. Samenvatting en advies.....	9
6. Literatuur en bronnen.....	10

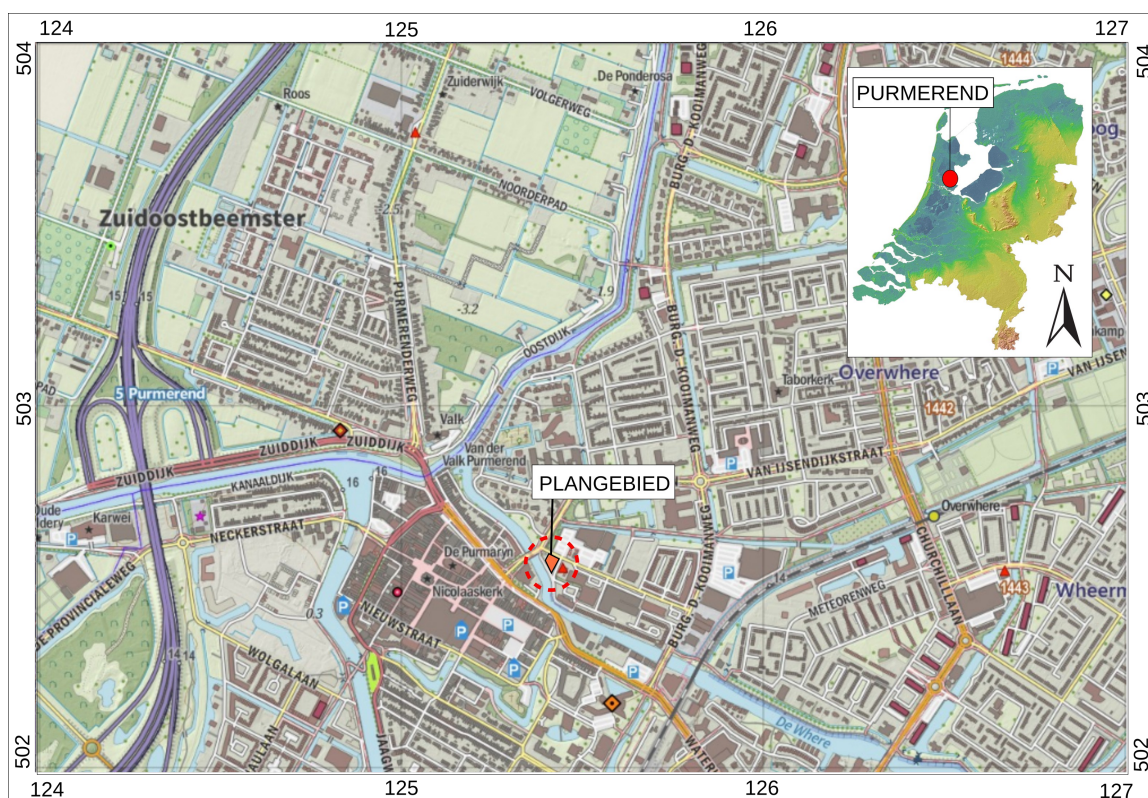
Bijlagen

1. Stappenplan Archeologie
2. Tabel archeologische en geologische perioden
3. Afkortingenlijst
4. Boorbeschrijvingen
5. Boorpuntenkaart

1. Inleiding

In dit rapport worden de resultaten weergegeven van een verkennend archeologisch booronderzoek. Het onderzoek is, in opdracht van Van Riezen & Partners, op 17 april 2018 uitgevoerd door Archeologenbureau Argo. Het onderzochte plangebied betreft het perceel aan de Wagenweg 9 te Purmerend (afbeelding 1 en 2).

De aanleiding tot het onderzoek werd gevormd door de voorgenomen bouw van een appartementencomplex met 13 verdiepingen waarin 69 woningen zullen worden ondergebracht. In de kelder en op de eerste verdieping zullen parkeerplaatsen worden gerealiseerd. De begane grond zal ingericht worden met woningentrees, een fietsenberging, algemene ruimten en bedrijfsruimte voor o.a. horeca. Het totale terrein beslaat een oppervlakte van ca. 1.200 m², de ontgravingsdiepte bedraagt ca. 4,5 m (4,1 m – NAP). Omdat door het met de bouw gepaard gaande grondverzet eventueel aanwezige archeologische waarden kunnen worden verstoord, wordt door de gemeente Purmerend onderzoek naar de archeologische waarde van het plangebied vereist.

Afbeelding 1. Uitsnede van de topografische kaart. De locatie van het plangebied is, bij benadering, rood omcirkeld (bron: opentopo.nl).

Abbeelding 2. Het plangebied. Foto vanaf de Wagenweg richting zuiden.

2. Geo(morfo)logie, bewoningsgeschiedenis en verwachting

In het Pleistoceen (ca. 3 miljoen jaar geleden tot ca. 10.000 jaar geleden) zijn zandlagen afgezet van honderden meters dikte. Deze liggen nu in de regio vanaf ca. 30 meter onder maaiveldniveau. Het landschap van de omgeving van het plangebied is echter grotendeels ontstaan in de daarop volgende periode, het Holoceen, van ca. 10.000 jaar geleden tot nu. Na het einde van de laatste IJstijd, het Weichselien, werd het klimaat steeds warmer. Hierdoor begonnen de ijskappen te smelten, met een snelle stijging van de zeespiegel als gevolg en een sterke kusterosie. Door de stijging van de zeespiegel steeg ook het niveau van het grondwater, waardoor achter de strandwallen 'wetlands' met moerassen en zoetwatermeren ontstonden waarin riet- en zeggeveen ging groeien (de Nieuwkoop formatie). Omdat de zee in perioden van hoog water landinwaarts doordrong werden ook kleilagen afgezet. Ongeveer 5500 jaar geleden nam de invloed van de zee steeds meer af en groeide het hoogveen onbelemmerd. Met de laatmiddeleeuwse ontginning van het gebied waren niet meer de natuurlijke geologische processen maar werd de mens de meest invloedrijke factor op het landschap. In de Middeleeuwen bestond de omgeving tot de ontginning uit veenlandschap met hier en daar kleine veenstroompjes zoals de Purmer, Ee of Weere. Om het gebied bebouwbaar te maken werden vanuit zogenoemde ontginningsassen parallelle sloten gegraven om het water af te voeren, waarna het veengebied gedurende een relatief korte periode geschikt werd voor akkerbouw. De keerzijde van deze ontginning was dat het veen door de ontwatering inklonk, waardoor de bodem fors daalde en het land weer natter werd. Ook bleef de zeespiegel nog stijgen, tot enkele centimeters per jaar. Door de vernatting werd de ontgonnen grond weer ongeschikt voor akkerbouw. Hierdoor was men genooddaakt om steeds weer een nieuw stuk veen te ontginnen. De vernatte delen bleven als weiland in gebruik. Telkens wanneer de afstand tot het akkerland te groot werd, werden de boerderijen verplaatst. Uiteindelijk was er in de 13e eeuw nog maar zeer weinig geschikte landbouwgrond overgebleven, niet alleen door de inklinking van het veen maar ook door grootschalige overstromingen in het gebied. Door deze overstromingen zijn uiteindelijk grote meren ontstaan zoals de Purmer, de Beemster, de Schermer en de Wormer (het plangebied ligt net ten noorden van de historische kern van Purmerend, precies tussen de Purmer en de Beemster in). Als gevolg van deze overstromingen is op sommige plekken in de omgeving een laag klei afgezet van maximaal 1 m dikte. Het plangebied valt binnen een wegens bebouwing ongekarteerd deel van de geomorfologische kaart. Op basis van het omliggende landschap dat wel gekarteerd is behoort het plangebied waarschijnlijk tot een 'ontgonnen veenvlakte, al dan niet met klei of zand', met de code 1M46. Ook op de bodemkaart is het plangebied ongekarteerd. Het bevindt zich waarschijnlijk aan de overgang tussen veen (rietzeggeveen met als code pVc of veenmosveen met als code pVs) en klei (kalkarme leek- / woudeerdgronden met als code pMn 86 of tochteerdgronden met als code pM080). Het plangebied maakt deel uit van archeoregio 12, het Hollands veen- en kleigebied.

Verkennd booronderzoek aan de Wagenweg 9 te Purmerend

Purmerend ligt op een locatie met doorgaande land- en waterverbindingen, aan het einde van de banne Purmer(land) en tevens langs het water de Where, dat de meren Beemster en Purmer met elkaar verbond. Het veengebied is ontgonnen tussen de 11e en de 13e eeuw. Vermoedelijk is Purmerend ontstaan uit de eerdere bewoningsas langs de Melkweg. De Melkweg loopt namelijk uit het zuiden in een rechte lijn via de Hoogstraat door tot aan de Kaasmarkt bij de Where. Nabij de Kaasmarkt zijn bewoningssporen aangetroffen uit de 11e tot 13e eeuw. Het gaat hier om huisplaatsen op het veen, al dan niet verhoogd met plaggen. Ook zijn er hier aanwijzingen gevonden voor parallelle ontginningsassen. In de 14e eeuw vond er een drastische verschuiving plaats van bewoning op het platteland naar de kern Purmerend. De oudste vermelding van de naam Purmerend dateert uit 1342. Purmerend ontwikkelde zich als een vissers - en handelsnederzetting. In de 14e eeuw werd Purmerend een echte stedelijke kern met bijhorende stedelijke elementen als een waag, veren en handelsprivileges. Eind 16e en begin 17e eeuw werd de stad verder uitgebreid. In het begin van de 20e eeuw vond de eerste stadsuitbreiding buiten de stadswallen en grachtengordel plaats.

In het in februari 2018 opgestelde bureauonderzoek is het volgende verwachtingsmodel opgesteld: "Het plangebied ligt geologisch en geomorfologisch gezien in een veengebied waarin tijdens overstromingen kleipakketten zijn afgezet. In de 13e eeuw hebben deze overstromingen grote delen van de omgeving onder water gezet en onbewoonbaar gemaakt. Het plangebied bevindt zich echter op een droge strook tussen de door de overstroming ontstane meren de Beemster en de Purmer en was daarom een van de locaties waar bewoningscontinuïteit in principe wel mogelijk was. Hierdoor is bewoning te verwachten vanaf de 11e eeuw, de periode waarin ook de eerste veenontginningen in het gebied plaatsvonden. Onderzoeken en vondstmeldingen uit de buurt laten zien dat er veel bewoningsactiviteit was in de Late Middeleeuwen en de Nieuwe Tijd. Het historisch kaartmateriaal toont echter dat het plangebied vlak buiten de historische kern van Purmerend valt en in de gehele Nieuwe Tijd onbebouwd is geweest. Eventuele archeologische resten kunnen dus verwacht worden vanaf het einde van de Vroege Middeleeuwen tot aan het einde van de Late Middeleeuwen" (Kleij & Médard, 2018).

3. Doelstelling en methode

Het doel van een verkennend archeologisch booronderzoek is het in kaart brengen van het landschap en het vaststellen van de gaafheid van het bodemprofiel. Ook wordt de verwachting uit het bureauonderzoek zo mogelijk getoetst en aangevuld. Er wordt (extra) informatie verkregen over de intactheid van de bodem en over bekende of verwachte archeologische waarden binnen het onderzoeksgebied. Wanneer mogelijk worden de aard, omvang, datering, gaafheid, conservering en inhoudelijke kwaliteit van de archeologische resten vastgesteld zodat deze kunnen worden gewaardeerd. Op basis van de resultaten wordt in dit rapport een advies uitgebracht over de mogelijke vervolgstappen met betrekking tot de archeologie, aan de hand waarvan de bevoegde overheid een beleidsbeslissing (selectiebesluit) kan nemen. De resultaten van het onderzoek kunnen ook uitwijzen dat de voorgenomen ingreep niet bezwaarlijk is of met welke randvoorwaarden in het plan rekening dient te worden gehouden.

Bij het onderzoek zijn 5 boringen gezet met een Edelmanboor met een diameter van acht cm en een gutsboor met een diameter van drie cm. Het opgeboorde materiaal is per laag handmatig doorzocht op archeologische indicatoren. De maximale boordiepte is 3,0 meter onder maaiveld.

De ligging van de uitgevoerde boringen wordt getoond in bijlage 4. De boringen worden in bijlage 5 beschreven.

Het onderzoek is uitgevoerd conform de bepalingen van de Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie 4.0 (KNA 4.0). De beschrijving van de boorstaten is verricht volgens de richtlijnen van de Archeologische Standaard Boorbeschrijvingsmethode (ASB/NEN 5104).

4. Resultaten en beantwoording onderzoeksvragen

In boring 1 bevinden zich onder de 55 cm dikke recente bovenlaag tot 100 cm diepte twee ophogingslagen. Op 70 cm -mv is hierin een fragmentje roodbakkerd aardewerk uit waarschijnlijk de 18e eeuw aangetroffen. Vermoedelijk betreft het hier een aanplemping van het dijklichaam van de Wheredijk. Opvallend is echter wel dat deze aanplemping niet in de boringen 2 en 3 (zie onder) is aangetroffen terwijl deze boringen ook vrij dicht bij de dijk zijn geplaatst. Onder de ophoging bevinden zich natuurlijke klei- en veenlagen. Van 110 tot 125 cm – mv is een veraarde zeer compacte veenlaag aanwezig. Deze laag wijst er op dat het terrein een tijd droog heeft gelegen waardoor het veen kon inklinken en veraarden. Een verband met de ontginningen ligt voor de hand. In deze laag zijn echter geen archeologische indicatoren aangetroffen. Van 240 tot minimaal 300 cm – mv is een slappe lichtgrijze (tweede kleur lichtblauw) kleilaag aanwezig.

In de overige boringen zijn geen ophogingslagen aangetroffen. Verder vertonen deze min of meer een vergelijkbaar beeld.

In het Plan van Aanpak (Vaars, 2018) is een aantal onderzoeksvragen geformuleerd. In het onderstaande worden deze beantwoord (vragen in cursief).

- Hoe ziet de bodemopbouw ter plaatse er uit?

De verstoorde bovenlaag heeft binnen het plangebied een dikte van 55 tot 100 cm. Daaronder bevinden zich natuurlijke klei- en veenlagen. Boring 1 wijkt hier van af. In deze boring zijn van 55 tot 100 cm – mv twee ophogingslagen aanwezig.

- Zijn er verstoringen?

De bovengrond is verstoorde tot een diepte variërend van 55 tot 100 cm.

- Zijn er aanwijzingen voor archeologische overblijfselen ter plekke?

In boring 1 zijn van 55 tot 100 cm -mv twee ophogingslagen aangetroffen die gezien een fragment roodbakkerd aardewerk mogelijk uit de 18e eeuw dateren. Het lijkt te gaan om een lokale aanplemping van de Wheredijk. In de overige boringen zijn geen aanwijzingen voor de aanwezigheid van archeologische overblijfselen gevonden.

- Kunnen evt. archeologische resten in situ behouden blijven?

De geplande nieuwbouw zal de ophogingslagen vergraven. Gezien het zeer lokale karakter van deze lagen (in de overige boringen zijn deze niet aangetroffen) en de geringe dikte wordt dit niet bezwaarlijk geacht.

5. Samenvatting en advies

In april 2018 is door Archeologenbureau Argo een verkennend booronderzoek uitgevoerd in het plan-gebied Wagenweg 9 te Purmerend. Bij het onderzoek zijn in totaal vijf boringen geplaatst tot een diepte van maximaal 3,0 meter onder maaiveld. In boring 1 zijn van 55 tot 100 cm -mv twee ophogingslagen uit vermoedelijk de 18e eeuw aangetroffen. Het lijkt te gaan om een lokale aanplemping van de Wheredijk. In de overige boringen zijn geen ophogingen of archeologische indicatoren aangetroffen. Hier werden onder de verstoorde bovenlaag slechts natuurlijke veen- en kleilagen aangeboord. De ophogingslagen in boring 1 worden, gezien de lokale aard en geringe dikte, archeologisch van weinig waarde geacht. Geadviseerd wordt dan ook om voor het onderhavige plangebied af te zien van een archeologisch vervolgonderzoek of beschermende maatregelen.

De beslissing om bovenstaand advies al dan niet over te nemen (een selectiebesluit) dient door de bevoegde overheid, in dit geval de gemeente Purmerend, te worden genomen.

Tot slot dient te worden vermeld dat, ongeacht dit advies en het selectiebesluit, er een wettelijke meldingsplicht bestaat (Erfgoedwet 2016) mochten er onverhoopt toch archeologische overblijfselen worden aangetroffen.

6. Literatuur en bronnen

Kleij, L. & Médard, A., 2018. Archeologisch bureauonderzoek aan de Wagenweg 9 te Purmerend. *ARGO* 157.

N.N., 2009. Beleidsnota Archeologie in Purmerend.

N.N., 2016. Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie 4.0.

Vaars, J.P.L., 2018. Plan van Aanpak verkennd booronderzoek Wagenweg 9 Purmerend.

www.opentopo.nl

BIJLAGE 1. Traject archeologische monumentenzorg: stappenplan

In het "stappenplan archeologie" wordt aangegeven welk traject bij planvorming bewandeld moet worden als het gaat om het inpassen van archeologische waarden en verwachtingen. Het is van groot belang om in een zo vroeg mogelijk stadium van de planvorming rekening te houden met de archeologische waarden en verwachtingen en wel voordat men aanvangt met de globale invulling van een plangebied. Het stappenplan gaat uit van een brede inventarisatie van wat er bekend is over de archeologische waarden. Op basis daarvan wordt zeer gericht ingezoomd op voor het plan(gebied) relevante archeologische informatie. Na iedere stap wordt beredeneerd gekozen voor meer diepgaand onderzoek op specifieke plekken, zodat uiteindelijk voldoende bekend is over aanwezige vindplaatsen om gemotiveerde afweging in het ruimtelijke ordeningsproces te kunnen maken.

I. Bureauonderzoek

Het doel van bureauonderzoek is het verwerven van informatie - aan de hand van bestaande bronnen - over bekende of verwachte archeologische waarden binnen of relevant voor het plangebied. Daarnaast moet het bureauonderzoek inzicht bieden in eventueel benodigd inventariserend onderzoek (stap II, zie onder). Een bureauonderzoek bestaat uit een archief- en literatuuronderzoek van archeologische en bodemkundige gegevens die bij RCE, provincie, gemeente en/of andere instanties (b.v. universiteiten, musea) bekend zijn over het betreffende gebied. Het Bureauonderzoek dient de volgende aspecten te behandelen:

- aangeven wat de aanleiding is voor het bureauonderzoek en om welk gebied het gaat. Dit in verband met het bepalen van het onderzoekskader;
- beschrijven van het huidige gebruik van de locatie op basis van beschikbare relevante gegevens;
- beschrijven van het historische grondgebruik of de historische ontwikkeling van het gebied op basis van geofysische, fysische en historisch-geografische gegevens ;
- een korte impressie over de ontstaansgeschiedenis van het landschap ;
- een impressie van de bewoningsgeschiedenis;
- beschrijven bekende archeologische waarden ;
- archeologisch waardevolle terreinen zoals deze zijn opgenomen in het Centraal Monumenten Archief (CMA) van de RCE. Dezelfde terreinen zijn tevens opgenomen op de Archeologische Monumentenkaarten (AMK) van de provincies. Archeologisch waardevolle terreinen genieten wettelijke bescherming (ex artikel 3 en 6 van de Monumentenwet) of dienen een planologische bescherming te krijgen binnen het bestemmingsplan;
- archeologische vindplaatsen zoals deze in het Centraal Archeologisch Archief (CAA) van de RCE aanwezig zijn. Clustering van vindplaatsen kan wijzen op de aanwezigheid van bewoningssporen uit het verleden;
- beschrijven van de archeologische verwachtingen en opstellen van een gespecificeerd en onderbouwd verwachtingsmodel van de verwachte archeologische waarden:
- aan de hand van de door de RCE ontwikkelde Indicatieve Kaart van Archeologische Waarden. Gebieden met een hoge of middelhoge archeologische verwachtingswaarde of trefkans komen in ieder geval voor een nader archeologisch onderzoek in aanmerking;
- aan de hand van een meer gedetailleerde provinciale c.q. gemeentelijke verwachtingskaart;
- rapportage met daarin advisering ten behoeve van het vervolgtraject gerelateerd aan de verschillende stadia van het planvormingsproces.

II. Inventariserend veldonderzoek (IVO)

Het doel van het inventariserend veldonderzoek is het zeer gericht aanvullen en toetsen van de uitkomsten van het bureauonderzoek. Stapsgewijs wordt bekeken óf er archeologische waarden aanwezig zijn en zo ja, wat dan de aard, karakter, omvang, datering, gaafheid, conservering en relatieve kwaliteit is. Ten behoeve van een IVO dient een Programma van Eisen (PvE) opgesteld te worden. In principe wordt het IVO uitgevoerd op basis van een Plan van Aanpak (PvA). Het onderzoek kan bestaan uit de volgende methoden:

- non-destructieve methoden: geofysische methoden (elektrische, magnetische en elektromagnetische methoden eventueel in combinatie met remote sensing technieken);
- weinig destructieve methoden: oppervlaktekartering, booronderzoek, sondering (putjes van maximaal een vierkante meter);
- destructieve methoden: proefsleuven.

Welke methoden (kunnen) worden ingezet hangt af van de locatie en vraagstelling. De onderbouwing voor de in te zetten methoden is in het bureauonderzoek gegeven. Een inventariserend veldonderzoek moet leiden tot een waardering en een archeologisch inhoudelijk selectieadvies.

Bij weinig destructieve methoden gaat het om oppervlaktekartering en booronderzoek. Dit houdt in dat het plangebied wordt gekarteerd door middel van het "belopen" van akkers en weilanden, waarbij gezocht wordt naar aanwijzingen voor de aanwezigheid van archeologische waarden. Daarnaast wordt door middel van boringen onderzocht hoe het staat met de bodemopbouw, en of er archeologische lagen of indicatoren te onderscheiden zijn. De aangetroffen vindplaatsen kunnen vervolgens nader bekeken worden met een meer diepgaand booronderzoek. Dit levert nadere informatie over de omvang en waardering op. Soms is het nodig om in dit stadium proefputjes te graven.

Een proefsleuvenonderzoek wordt uitgevoerd indien uit de minder destructieve onderzoeksmethoden is gebleken dat er in een plangebied waardevolle archeologische vindplaatsen aanwezig zijn. Door middel van het graven van een aantal proefsleuven kunnen de exacte begrenzing, de datering en de graad van conservering van een vindplaats worden onderzocht. Uit het proefsleuvenonderzoek moet blijken of een vindplaats behoudenswaardig of zelfs beschermenswaardig is. Is dit het geval, dan zal bekeken moeten

Verkennd booronderzoek aan de Wagenweg 9 te Purmerend

worden of de vindplaats ingepast kan worden in het plan. Het rijks- en ook het provinciaal archeologiebeleid gaat in eerste instantie uit van behoud van het bodemarchief in situ (ter plekke in de bodem).

Eventueel: III. Opgraven ofwel archeologisch vervolgonderzoek

Indien het niet mogelijk is een 'behoudenswaardige of beschermenswaardige' vindplaats in situ te bewaren, zal het hier aanwezige bodemarchief voor het nageslacht bewaard dienen te worden door middel van een vlakdekkend onderzoek. Alleen dan is deze stap (stap III) noodzakelijk.

Bron: Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed, Amersfoort.

BIJLAGE 2. Tabel archeologische en geologische perioden

Archeologische periode	Tijd (jaren BP)***	Geochronologisch Tijdperk*	Geochronologische Tijd**	Tijd (jaren BP)***
Nieuwe tijd	0-450	Holoceen	Subatlanticum	0-2.400
Late Middeleeuwen	450-900			
Vroege Middeleeuwen	900-1.500			
Laat-Romeinse tijd	1.500-1.620			
Midden-Romeinse tijd	1.620-1.880			
Vroeg-Romeinse tijd	1.880-1.962			
Late IJzertijd	1.962-2.200			
Midden IJzertijd	2.200-2.450			
Vroege IJzertijd	2.450-2.750			
Late Bronstijd	2.750-3.050			
Midden Bronstijd	3.050-3.750			
Vroege Bronstijd	3.750-3.950			
Laat Neolithicum	3.950-4.800			
Midden Neolithicum	4.800-6.150			
Vroeg Neolithicum	6.150-7.250			
Laat Mesolithicum	7.250-8.800			
Midden Mesolithicum	8.800-9.450			
Vroeg Mesolithicum	9.450-11.150			
Laat Paleolithicum	11.150-36.950			
Midden Paleolithicum	36.950-301.950	Pleistoceen	Weichselien	11.650-116.000
			Eemien	116.000-128.000
			Saalien	128.000-238.000
			Oostermeer	238.000-243.000
			Onbenoemd	243.000-324.000

* Blauw = relatief koud klimaat / Roze = relatief warm klimaat
** Donkerblauw = relatief nat klimaat / Groen = relatief droog klimaat
*** BP = Before Present (Engels voor: vóór heden) is een aanduiding bij het meten van tijd. Met heden wordt het jaar 1950 bedoeld. 100 jaar BP is dus 100 jaar voor 1950, oftewel in het jaar 1850 na Chr.

BIJLAGE 3. Afkortingenlijst

AMK Archeologische Monumenten Kaart

Archis ARCheologisch InformatieSysteem: Geografisch InformatieSysteem met archeologische databank van de Rijksdienst voor Cultureel Erfgoed (RCE). Bevat veelheid aan gegevens omtrent eerder verricht onderzoek en vondstmeldingen in het onderzoeksgebied.

ASB Archeologische Standaard Boorbeschrijving.

C14 Koolstof (radioactieve isotoop), gebruikt voor datering.

CAA Centraal Archeologisch Archief.

CHS Cultuurhistorische Hoofdstructuur.

CIS Centraal Informatie Systeem.

CMA Centraal Monumenten Archief.

GIS Geografische InformatieSystemen.

GPS Global Positioning System.

IKAW Indicatieve Kaart van Archeologische Waarden.

IVO Inventariserend Veld Onderzoek.

KICH Kennis Infrastructuur CultuurHistorie. Geografisch InformatieSysteem met cultuurhistorische databank met gegevens van drie kennisinstituten op het gebied van cultuurhistorie. Dit zijn de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed, de Directie Kennis van het ministerie van LNV en Alterra (Wageningen Universiteit en Research centrum).

KLIC Kabel- en Leidingen InformatieCentrum.

KNA Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie. Op basis van het Verdrag van Malta (Valletta) moet ook in Nederland archeologisch onderzoek aan kwaliteitscriteria voldoen. Net als bij het milieuhygiënische bodembeheer werkt de archeologische sector met een erkenningensysteem (vergunningverlening) en met een op private leest geschoeide kwaliteitsborging, de KNA maakt daar onderdeel van uit.

NAP Normaal Amsterdams Peil (=officieel peilmerk).

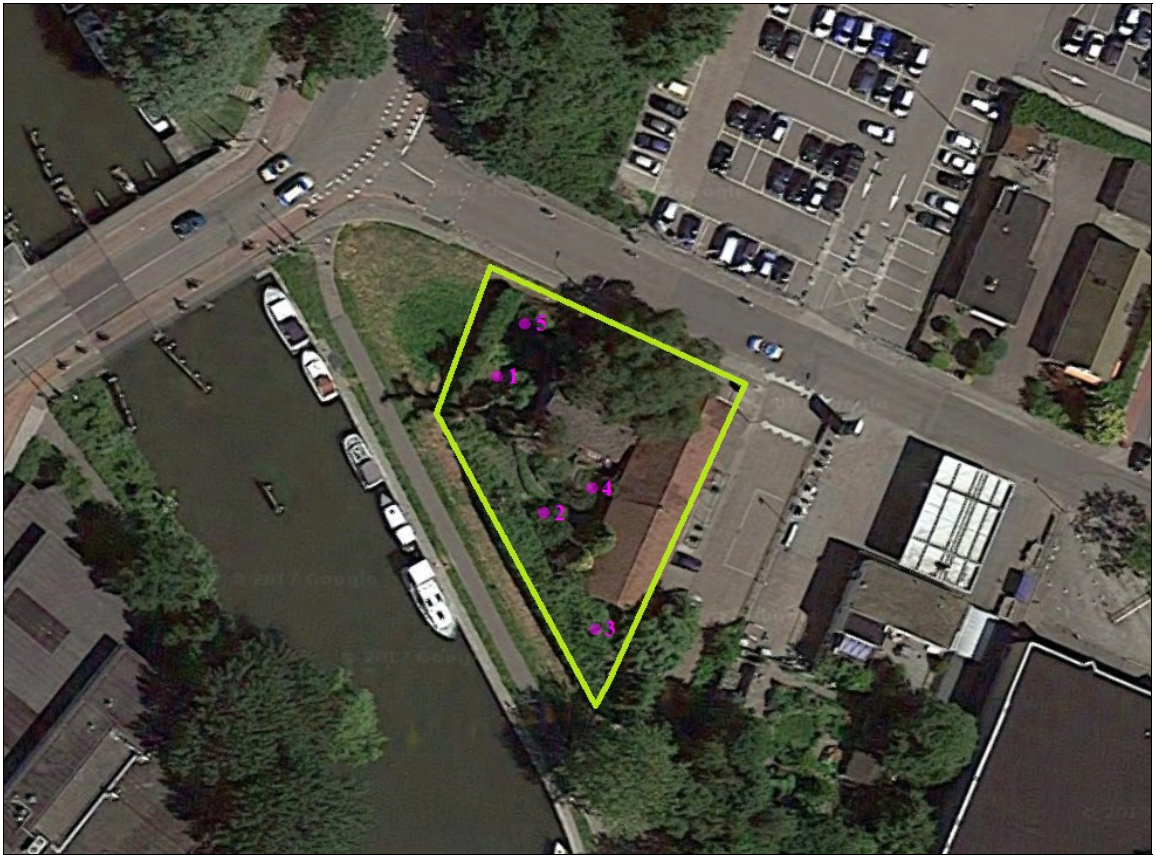
NOAA Nationale Onderzoeks Agenda Archeologie.

PvA Plan van Aanpak.

PvE Programma van Eisen.

RCE Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed.

WAMZ Wet op de Archeologische MonumentenZorg.

BIJLAGE 4. Boorpuntenkaart

Boorpunten en boornummers in roze.

BIJLAGE 5. Boorbeschrijvingen

Bij het beschrijven van de boringen is gebruik gemaakt van de Archeologische Standaard Boorbeschrijvingsmethode (ASB) en de daarvan afgeleide Archeologische Boorbeschrijvingswaaier van de SIKB (SIKB, 2005). Voor de concordantielijst van gebruikte afkortingen wordt verwezen naar de tekst van de ASB, vrij te downloaden op www.sikb.nl.

Beknpte verklaring gebruikte afkortingen:

1: zwak
 2: matig
 3: sterk
 br.: bruin
 bst: baksteen
 do.: donker
 gr.: grijs
 H: humeus
 hk: houtskool
 K: klei k: kleiig
 li.: licht
 mv.: maaiveld
 s: siltig
 T: tweede kleur
 V: vondst
 Z: zand
 z: zandig

Boring 1 -1,26 m NAP

0-35 cm: do.gr. T do.br. Kz1 H3; bouwvoor, recent
 35-55 cm: li.br. Zs1, do. gr. gevlekt: recent
 55-75 cm: gr. Kz1 + puntjes1, V1 op 70 cm; ophoging
 75-100 cm: li.gr. Ks1, iets gevlekt + puin1; ophoging
 100-110 cm: do.gr. Ks1 H2; natuurlijk
 110-125 cm: do.gr. T do.br. Vkm, compact; natuurlijk
 125-150 cm: do.gr. T do.br. Vkm, slap; natuurlijk
 150-170 cm: br. Vkm; natuurlijk
 170-200 cm: do.gr. T zw. Vk1; natuurlijk
 200-240 cm: br. Vk1, iets gelaagd; natuurlijk
 240-300 cm: li.gr. T bl. Ks1; natuurlijk

Boring 2 -1,28 m NAP

0-35 cm: do.gr. T do.br. Kz1 H3; bouwvoor, recent
 35-90 cm: li.br. Zs1, do. gr. gevlekt: recent
 90-110 cm: do.gr. Ks1 H3; natuurlijk
 110-160 cm: br. T ro. Vkm; natuurlijk
 160-200 cm: do.gr. T zw. Vk1; natuurlijk

Boring 3 -1,30 m NAP

0-50 cm: do.gr. T do.br. Kz1 H3; bouwvoor, recent
 50-70 cm: li.gr. Zs1, gevlekt; recent
 70-90 cm: li.gr. Ks1 H1; natuurlijk
 90-100 cm: li.gr. T bl. Ks1; natuurlijk
 100-110 cm: do.gr. T do.br. Vkm, compact; natuurlijk
 110-140 cm: do.gr. T do.br. Vkm, slap; natuurlijk
 140-200 cm: br. T ro. Vk1, iets gelaagd; natuurlijk

Boring 4 -1,27 m NAP

0-35 cm: do.gr. T do.br. Kz1 H3; bouwvoor, recent
 35-100 cm: li.br. Zs1, do. gr. gevlekt: recent
 100-110 cm: do.gr. Ks1 H3; natuurlijk
 110-160 cm: br. T ro. Vkm; natuurlijk
 160-200 cm: do.gr. T zw. Vk1; natuurlijk

Boring 5 -1,33 m NAP

0-40 cm: do.gr. T do.br. Kz1 H3; bouwvoor, recent
 40-75 cm: li.br. Zs1, do. gr. gevlekt: recent
 75-90 cm: li.gr. Ks1 H1; natuurlijk
 90-100 cm: li.gr. T bl. Ks1; natuurlijk
 100-110 cm: do.gr. T do.br. Vkm, compact; natuurlijk
 110-140 cm: do.gr. T do.br. Vkm, slap; natuurlijk
 140-200 cm: br. T ro. Vk1, iets gelaagd; natuurlijk